

No s'ha parlat prou que falten pediatres als CAP

Sergi Picazo

**Aquest text forma part de la secció “No s'ha parlat prou”,
del programa de ràdio ‘No ho sé’, de Rac-1, dirigit per Agnès Marquès.**

[Aquí podeu escoltar la versió radiofònica d'aquest text](#)

Anècdota personal: vaig al pediatre, tocava revisió important, la dels 6 mesos, i em diuen un cop allà i després d'esperar mitja horeta, que el meu pediatre no hi és perquè està malalt, que no hi ha cap substitut per a ell en tot el CAP i que no em podran atendre fins d'aquí 2 o 3 setmanes. I, “en tot cas, us atendran si el pediatre es recupera”.

Jo, al·lucinat.

Sé de les retallades en salut, sé que el Centres d'Assistència Primària han patit moltíssim aquests anys, sé de l'estrès que porten els professionals de la Sanitat pública...

Però flipo. I insisteixo a repreguntar: però no hi ha cap més pediatre en tot l'ambulatori o de fora per substituir-lo si està malalt i atendre els pacients que tenia per avui?

Resposta que em deixa a quadres: “No. És que hi ha molt pocs pediatres. No saps que el problema és que falten moltíssims pediatres a Catalunya... i que, a més, els que hi ha no volen treballar als CAP perquè estan sobrecarregats de feina?”

Jo, ulls i plats, no en tenia ni idea. Ja ho va dir el conseller Boi Ruiz, en la seva primera entrevista a TV3 com a conseller de Salut del govern d'Artur Mas: [“Evidentment, jo recomanaria als catalans que es fessin d'una mútua”](#).

Sortint del CAP, com no m'ho acabava de creure, vaig donar una ullada a google a veure si era veritat, i sí, sí, FALTEN PEDIATRES als CAP de Catalunya.

I, és més, vaig anar buscant informació i vaig trobar una notícia del diari [‘Ara’](#) que assegurava **el 30% de les places de pediatria d'atenció primària a Catalunya estan ocupades per metges que no són especialistes en pediatria**. Poca broma: 3 de cada 10 suposats metges de pediatria que et trobes quan portes el nen o la nena a l'ambulatori no són pediatres! De fet, el problema és més gran a mesura que ens allunyem de Barcelona: a les àrees més allunyades de grans nuclis urbans es pot arribar fins al 35% o al 40% de les places no ocupades per pediatres.

Són dades de la [Societat Catalana de Pediatria](#).

Però, a més, el problema de fons és que això només és el principi.

Segons expliquen les associacions de pediatres, la situació “empitjorarà” en els pròxims anys perquè el nombre de residents en pediatria a Catalunya que trien l'opció de treballar a l'atenció primària està anant molt i molt a la baixa en els últims anys. **Si no hi ha residents en pediatria, no hi haurà suficients metges pediatres**. La gent de la Societat Catalana de Pediatria diuen que els pediatres dels CAP són dels metges amb més sobrecàrrega de treball, més conflictivitat a les

consultes i més dificultats gaudir d'uns mínims de conciliació familiar amb els horaris. Per aquests motius, hi ha tan pocs metges que vulguin ser pediatres a l'atenció primària.

Aleshores, vaig recordar una dada que algú dirà que no té res a veure, però jo hi veig un vincle total i absolut: [segons dades del 2016](#), Metges de Catalunya va denunciar que **IICS**

havia acomiadat 1.064 metges de l'atenció primària en cinc anys, i el Fòrum Català d'Atenció Primària (FoCAP) calculava que també s'havien perdut més d'un miler d'infermers i uns 800 llocs de treball de personal d'administració, cuina, manteniment o neteja... Les retallades en Sanitat van provocar un desgavell absolut de la sanitat pública. Les dades de la conselleria de Salut s'estan recuperant en els últims dos anys. Però una de les qüestions importants encara per recuperar són el número de treballadors sanitaris per tal que puguin atendre les necessitats dels pacients sense estrès laboral i amb garantia de qualitat.

Postdata per a pares espantats: També s'ha de dir que hi ha experts que diuen que no cal tenir tants pediatres a primera línia, i que bona part de les seves funcions, sobretot quan són revisions a nens que estan bé de salut, les poden fer o metges de família o infermeres.